

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

„Pozor“ — na delo!

Iz ptujske okolice, 15. decembra.

Ker imamo zimski čas, miruje delo precej. Sedaj bi bilo primerno, da bi se razna društva spomnila svoje naloge.

„Ciril Metodova podružnica“ spi, ne stori ničesar; še znano nam ni, kdo je načelnik! In vendar potrebuje glavna družba podpore baš sedaj najboljše. Ali ni človeka, kateri bi hotel in mogel podružnico oživiti?

Politično društvo „Pozor“ tudi spi, kakor sploh društva mej Dravo in mej Muro.

„Slovensko polit. društvo v Mariboru“ nima menda sploh odbora več. Društvo „Pozor“ ima sicer odbor, ker ga je na spomlad izvolilo, toda odbor se ne gane! Gotovo se boji, da bi Ormožane, Mariborčane ali Ljutomerčane znal prekositi v delavnosti, kar bi bila nesreča!

Pa če človek še tako malo razume o politiki, tako vendar na mah spozna, da bi imelo društvo „Pozor“ v Ptuj, ako bi hotelo sploh kaj storiti, dovolj dela.

Pri sodniji, pri c. kr. okrajnem glavarstvu, pri c. kr. davkariji, pri c. kr. pošti, povsodi najdeš in vidiš samo nemške pečate, z malo izjemo same nemške napise. Ako vstopiš v ta ali oni urad, najdeš uradnike, kateri slovenske besede ne razumejo. Pri c. kr. pošti ne sprejme oficijal Rainhofer niti nakaznice, če je kraj, kamor je namenjena, slovenski zaznamovan, on ti ne da niti vrednostij za denar, ako jih tirjaš slovenski.

Poglej si sodnijo, dragi moj, ter poslušaj tu razprave. Groza te obide, ko slišiš, kako nekateri gospodje slovenščino mrcvariyo. Poslušaj n. pr. samo g. adjunkta dra. Glas a in slabo ti bode postalol! Ta pa ni jedini!

Pri davkariji najdeš ljudi, kateri te ne razumejo ali nočejo razumeti, če slovenski govoriš, istotako pri okrajnem glavarstvu!

Pri davkariji so mladi gospodki celo tako predrzni, da zahtevajo od slovenskih županov nemške pobotnice. Pri okrajnem glavarstvu se na-

haja neki mlad računski uradnik nižje vrste, Usar ali Husar, ki tirja od strank, da govore z njim in radi njega nemški! Ta gospod mora „gigerla špilati“ in nima časa, učiti se jezika, katerega govori večina prebivalstva! —

Tako postopajo uradniki nižjih vrst nasproti Slovencem!

C. kr. kancelist Kersche je ud mestnega zastopa. Tam bujska s tem proti Slovencem, da remonstrira z drugimi proti slovenskemu jeziku, da ne privlači slovenskim delavcem zaslužka, revnim šolarjem slovenske narodnosti podpore!

V take reči se vtika uradnik in ima časa dovolj! Na drugi strani pa se število uradnikov vedno pomnožuje, prostori so vsi polni, na vzgor pa se poroča, da dela ne morejo zmagati! Ta predrznost bi prenehala, ko bi politično društvo stalo na straži, ko bi vršilo svojo nalogo! Ali se naj kmet, obrtnik, delavec pritožuje, ki ne ve, kam in kako bi se pritožil?!

To mora storiti politično društvo! Društvo mora biti središče, kateremu se ima vsaka pritožba izročiti, ono mora vse slučaje zbirati, delati samo pritožbe, stopiti pa v zvezo tudi s poslanci, da posreduje tudi ti vmes, kjer je to treba!

Le takrat, če bomo energično nastopali, bomo kaj dosegli, bomo se uradnikov obranili, kateri niso za naše razmere, ker jezika ne znajo.

Čas pa je tudi, da postanemo enakopravni in jednakoveljavi glede pečatov in napisov po uradih. Ako so si drugod to vse priborili, mora se tudi nam posrečiti!

Zatorej kličem: Odbor polit. društva „Pozor“, na delo! Ako se pa gospodje dela bojite, odstopite!

Bolje je, da nimamo društva! Tudi politični shodi bi koristili ter bi dali priliko poslancem, da se jih udeleže.

V Ljubljani, 16. decembra.

Kriza na Ogerskem. „Pesti Hirlap“, ki ima zveze z ministerstvom, javlja, da se je v ministerstvem svetu sprejela kandidatura pl. Perczela, sedanjega ministra notranjih del, predsednikom par-

lamenta. Ministerstvo ostane le s to spremembo, da prevzame baron Banffy poleg predsedstva tudi Perczelov portfelj, ter da se imenuje nov minister kraljevega dvora. — Za predsednikom Szilagym in prvim podpredsednikom Langom je demisijoniral sedaj še drugi podpredsednik, belni Koloman Kardos. V soboto se vrši volitev v predsedstvo. Vodil jo bo opozicionalec, poslanec Jos p Madarasz, siv starec 84 let star, ki je že pol stoletja poslanec ter je še vedno čil. — Predlog Tisze, da sme vlada v potrebi ustavo spremeniti, je doslej podpisalo 244 poslancev. Glasovali pa bodo za predlog tudi Hrvati, dasi ga niso podpisali. Vlada ima 68 glasov večine, ne vstevši Hrvatov, ki so ji tudi udani.

Karlisti tudi pri italijanski vladi nimajo sreče. Že jedenkrat jim je rahlo naznanila, da ne trpi njihovih spletkarenj ob italijanski meji; sedaj pa je vlada naravnost don Karlosu sporočila, da ne sme prebivati na Italijanskem, ter da ne dovoli, da bi se njegovi agitatorji zbirali na italijanskem ozemlju. Tudi belgijska vlada je izgnala vse Karliste iz svoje dežele. Pač pa dobivajo Karlisti na Francoskem tudi denarno podporo.

Velik ustaven konflikt je nastal na Švedskem in Norveškem. Norveška poslanska zbornica je sklenila že tretjič, da se iz norveške zastave odpravi dosedanje unijako znamenje, plavo-rumen križ v rdečem polju. To znamenje skupnosti se je bilo sprejelo l. 1844. z veliko radostjo, ali že l. 1893. je sprejel norveški parlament prvič predlog, naj se ta znak skupnosti odpravi. Isti predlog se je sprejel l. 1896. in sedaj zopet, dasi ga je kralj Oskar že dvakrat zavrnil ter mu ni dal sankcije. Po švedsko-norveški ustavi mora kralj v tretje predložiti zakonski načrt sprejeti in potrditi. Listi pa javljajo, da kralj Oskar tega tudi sedaj — vzlic ustavi — noče storiti. Ministerstvo bo odstopilo.

V Kongu. „S o i r“ javlja: Oddelek dveh belih in 30 črnih belgijskih vojakov je bil poslan proti divjemu narodu Budjašev v Kongu. Belgijci pa so bili vsi do zadnjega pobiti in pomorjeni. Budjaši so vzeli Belgijcev obleke ter jih sami oblekli. Ko je došel drugi oddelek Belgijcev, je mislil, da vidi

LISTEK.

Vseh devet!

(Spisala Žiška.)

Pri Milicu, prvi vaški krčmi v Brežicah, se je kar vse trlo starih in mladih pivcev. Okrog bele javorjeve mize v kotu so poseli stari breški kmetje resnih nagubanih obrazov in slokih žilastih udov. Bili so vsi še stare slovenske korenine. Na črnem telovniku so se še pri marsikaterem svetili okrogli srebrni gumbi, noge pa so tičale v ozkih irhastih hlačah in visokih škornjih. Marsikaka pametna je pala mej njimi in se poplaknila s kupico rujnega ipavčana.

Mladi svet se ni briga dosti za modre pomenke starcev. Doleto Grega je raztezal in natiakaval svojo harmoniko, da se mu je pot cedil po čelu in mladi fantini so mnogo raje vrtili rudečelična dekleta, kakor da bi se jezili nad davki in ugibali letino.

Mlada Miličeva Marjanica je imela dokaj posla, vsakemu pravočasno natočiti vina in zraven še deliti jed. Dekla ji je sicer pomagala in oče je mesto nje pobiral denar in delal račune, a vendar je bilo treba Marjanici urno vrteti se, če je hotela biti vsemu kos.

Ko bi le teh fantinov ne bilo! Vsak trenotek se ji kateri nastavi na pot; zdaj naj bi šla s tem plesat, zdaj k onemu pit, — ti sitneži sitni!

Na, in zdaj še zunaj na kegljišču tak semenj! Saj je bila pred petimi minutami tam, pa seveda, kaj bo „štefan“ vina pri taki žeji, kakor jo imajo ti kegljanci!

„Na kegljišče, na kegljišče!“ so kričali spet in Marjanica je hitela venkaj.

„Aló, Marjanica, vina!“ — „Meni piva!“ — „Smodk!“ — „Meni cigaret!“

Oh, to je križ pri takem vrišču!

Posegla je po steklenico, na, pa se ta dolgin, ta Lovretov Tone postavi pred njo!

„Čakaj, Marjanica, zdaj jaz mečem, boš videla, da vsi padejo, kakor bi pihnil!“

Prav za prav nima časa gledati to neumno kegljanje, pa naj bo, no! Ta Tone je tako postaven fant!

Na! — Krogla je zdrčala. Nič! — ti keglji stojijo ko pribiti. Zdaj še jedna, — še druga. — Seveda, obe v planke!

„Dobro znaš meriti, Tone!“ so se smejali fantje in Marjanica se je smejala z njimi. Prav za prav se ji je malo smililo, pa kdo bi to kazal!

Odhitela je v klet po pijačo.

Oh, te nerodne stopnice, pa ta nesrečna tema! Da le ne bi spet jesiha natočila namestu vina, kakor zadnjič jedenkrat! — O ne, bo že dobro! Steklenice so polne! . . .

No, zdaj še vrata zakleniti . . . Ta ključ nerodni!

„Ti spak ti, če se obrne“ je zagodrnjala. „Čakaj, bom jaz, Marjanica!“

„Jejmine, ti Tone!“

Malo se ga je vstrašila; taka tema je tu v tem kotu! kdo bi ga opazil?

„I, kaj se me bojiš?“

Ključ je zavrtil.

„Na, tukaj imaš ključ.“ Veš, zdaj pa „šrango“ plačaj; drugače je ne odneseš.“

In zasmejal se je, pa poljubil v tista polna lica. „Pusti me!“

Iztrgala se mu je in hitela po stopnicah. Pa takoj je bil za njo.

„Marjanica! Me li nič ne maraš?“

„Nič!“ — Zlagala se je.

„Zakaj ne? Ali nisem čeden fant?“

„E, da! Saj še jednega borega keglja ne podereš!“ se je zasmejala.

„I, pa zaradi tega si vendar lahko moje dekle! Kaj ne, Marjanica?“

„Kaj mi bo tak fant, ki še kegljati ne zna!“

pred seboj rojake, a Budjaši so tudi ta oddelek povsem potolkli. To se je zgodilo koncem oktobra. Te dni pa se je napotil belgijski major Lothaire s 300 vojaki proti Budjašem, da jih kaznuje ter pokoplje nesrečne žrtve vojaškega poklica.

Dopisi.

Iz Spodnje Šiške, 10. decembra. Praznično zvonjenje v podružni cerkvi v Spodnji Šiški je jedva zazvenelo, ko je bila Spodnja Šiška v svojem najlepšem prapornem krasu. Deset strelcev iz topičev oznanilo je, naj svetloba žari v noč bližajočega se bliščobnega dne. Spodnja Šiška bila je v polnem lesketu. V tisto noč zadonel je veličastni spev cesarske ljudske himne, kojoj je izvajal mogočen moški zbor šolske čitalnice pred stanovanjem občinskega predstojnika, c. kr. višjega davčnega nadzornika, Frana Kauschegga. Ob 5 uri zjutraj na dan 2. decembra je z 101 strelom premenila nočna tihoča in napočil je svetlo lepi slavnostni dan. Ob 8. uri podarilo se je slahernemu krajnemu ubožcu po jeden goldinar. Ob 10. uri praznovala se je velika masa v podružnici, pri koji je bil pričujoč občinski zastop, službujoči c. kr. državnih železnic, prostovoljno gasilno društvo, čitalnica, šolska mladina in vsi upravičenci do spominske svetlinje. Po svetem opraviilu vršila se je po slovesnem nagovoru razdelitev jubilejskih svetinj pred občinsko hišo. Ob 1. uri popoldne je bil slavnostni banket, v lepo okrašeni dvorani zimskega salona Koslerjeve pivarne, ki se je pristojno otvoril po načelniku slavnostnega odbora in občinskem predstojniku Franu Kauscheggu, in kojega so se udeležili uradniki c. kr. okrajnega glavarstva ljubljanskega, službujoči c. kr. državnih železnic, občinski zastop, gasilno društvo, čitalniški pevski zbor ter deležniki spominskih svetinj. Kot zastopnik c. kr. okrajnega glavarstva imel je c. kr. deželne vlade koncipist, dr. Makso Schescharg, slavnostni govor, v kojem je razlagal pomen slavnostnega dne, slavil Njegovo Veličanstvo kot najodličnejšega zaščitnika in pospešitelja velikih človeških nalog, razcveta kulturnega in družabnega življenja in zavetnika svetovnega miru in miru mej narodi Avstrije. Sklenil je govor želeč, naj Bog nakloni Avstriji v prihodnosti mnogo toli uzornih in za občno blaginjo zaslužnih občinskih predstojnikov in občinskih uprav, kakor jih ima Spodnja Šiška ter vskliknil trikratno „Živio“ na Nj-govo Veličanstvo, ki se je navdušeno aklamiralo. Vsi navzočniki bili so najlepše volje ter se je lepa slavnost končala šele v poznih večernih urah.

Iz Postojne, 10. decembra. Mislil sem, da bo spretnejši dopisnik zastavil pero in poročal o slavnosti, katera se je na dan 1. in 2. decembra tako resno vršila. Zato dobaja moje poročilo toli post festum. Že na predvečer korakala je ob pokanju topičev godba, obdana od 50 bakljašev, v spremstvu požarne brambе, skozi praznično, s zastavami in transparenti okinčani trg, kateri je odseval od tisoč luči in bojnih plamenov, pred okr. glavarstvo, kjer je zasvirala tri komade. Drugi dan že na vse rano so strelji z višin in budnica naznanjali dan slavlja. Ob 8. uri je gospod nadžupan Vičič zbranim dosluženim vojakom in rezervistom razdelil spominske kolajne. Z istimi odlikovanji, odkorakalo je do 200 vojakov formiranih v stotnijo s štirimi vodi, na čelu poveljnika g. Nifergala, s postojninsko in veliko otoško požarno brambo, k slovesni sv. masi, katere so se udeležili vsi uradniki, zastopniki občine, krajnega šolskega sveta itd. Ko je slovesni „Te deum“ isto zaključil, podali so se v istem redu pred okrajno glavarstvo. Tu so se

poklonili g. okrajnemu glavarju vsi uradniki in zastopi ter deputacija vojakov, da izrazijo najudanejšo čutila lojalnosti. Prizor, ki se je na to vršil, nam ostane nezabljiv. Z godbo na čelu difilirali so vojaki in požarna bramba pred g. glavarjem in nadžupanom. Videl si sivega starčka, ki je svojo oporo proč vrgel ter šibkim korakom čvrsto stopal, videl si, kako se mu je za trenutek tisti ogenj hrabrosti zabliisknil v očesu, kateri ga je v davno prošlih letih gnal za sveto idejo v sovražne vrste. Z unemo se je g. okrajni glavar na tem gimljivem dokazu v prsih starih in mladih vojakov tleče hrabrosti zahvalil. Vse je nato hitelo v salon hotela Vičič. Tu je gosp. šolski vodja Primožič šolski mladini v poljudnih, a jedrnatih besedah očrtal življenje, delovanje in strmljenje presvitlega vladarja ter ognjevito navduševal mladino k ljubzni do skrbnega očeta vladarja, domovine in vere. Popoldne se je vršil banket „pri ogerski kroni“, h kateremu je občinski odbor povabil načelnike vseh uradov in zastopov. Popoldne pa so se zbrali vsi vojaki na prijateljski sestanek v „Narodno gostilno“, katerega so s svojim posetom počastili g. okrajni glavar, g. nadžupan, gg. uradniki in zastopniki vseh društev. Mej sviranjem godbe, navdušenimi napitnicami in gromenjem topičev, zaključil se je ta dan jednako dostojno, kakor se je pričel. M. Petrič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. decembra.

— (Osebnе vesti) Okr. komisar v Postojini g. Rikard Wenedikter in koncipist pri deželni vladi v Ljubljani g. dr. Ernest pl. Stadler sta premeščena k ljubljanskemu okrajnemu glavarstvu. Koncipist pri okr. glavarstvu v Ljubljani g. Silv. Domicelj je premeščen k dež. vladi, konceptni praktikant pri dež. vladi g. Oton Mark pa k okr. glavarstvu v Postojini.

— (Slovensko gledališče.) Danes ni slovenske predstave, ker se vrši na odru generalna skušnja za izvršno slovensko dramo „Sin“, katero je spisal E. Ga ng l. Generalne skušnje se udeležijo poleg kritikov ljubljanskih časnikov tudi nekaj tukajšnjih literatov. — V nedeljo, 18. t. m. se bo igrala izvrstna burka s petjem „Veseli dan ali Matije se ženi“. Vložke pojeta gospa Polakova in g. Vl. Housa.

— (Električna razsvetljava pa — ljubljanske cerkve) Piše se nam: Pred kratkim sem se mudil v Škofjiloki. Bila je nedelja in kot dober kristjan sem obiskaval tudi ondišnje cerkve. Prepričal sem se, da je škofjeloška duhovščina jako naprednega in modernega mišljenja, ker sem po cerkvah videl vpeljano tudi — električno luč! Katera luč je primernejša hiši božji, nego baš elektrika, bliskova luč, ki prihaja iz — „nebes“?... Zato pa se tembolj čudim, da Vaše ljubljanske cerkve še nimajo električne luči, ko ima Vaša Ljubljana vendar tako imenitno elektrarno! Ne, to mi res ne gre v glavo! Kaj pravite na to, gospod urednik?

— (Drugi redni koncert „Glasbene Matice“) bo 6. januarja, Sv. treh kraljev dan, zvečer ob 7/15 uri.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“.) Drevi: moški zbor Dvčakov „Te Deum“, jutri, v soboto: skupna skušnja za „Srbske narodne pesmi“.

— (Ljubljansko narodno moščanstvo) se uljudno pozivlje, da se v korist šentjakobsko-trnovske

ženske podružnice sv. Cirila in Metoda odkupi voščil za praznike in novo leto. Vplačila v ta namen vnaprejema radovoljno gospod J. Lnsar, trgovec na Mestnem trgu. — Odbor šentjakobsko-trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda.

— (Cvet v decembru) Kaj tacoga pa ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Cvet sredi decembra. Iz Poljan nam je poslala gospodična učiteljica različnih cvetlic, g. Josip Vovk s Slapa nam je poslal na prostem utrzan vršček slive, na katerem se nahaja ravno sarojeni sad in jednak vršček češnje nam je prinesla neka ljubljanska gospodična. Jazen je res prekrasna, a čaka nas tudi za sedanje veselje primeren pokora. Falh prorokuje, da bo zima trajala dolgo in da bomo imeli še meseca maja dosti snega.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. decembra kaže, da je bilo novorojencev 16 (= 23 76 ‰), umrlih 16 (= 23 76 ‰), mej njimi je umrl za vratico 1, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi je bilo tujcev 6 (= 37 5 ‰), iz zavodov 11 (= 68 7 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za daljšivim kašljem 2, za vratico 3 osebe.

— (Obrtno gibanje) Našo pod tem zaglav-priobčeno notico je popraviti v toliko, da s. Jos. Kolarja trgovina s kolesi nabaja na Mestnem trgu štev. 9.

— (Predrznost nemškega uradnika) Mej postajama Trebnj in Murnapoč dolenske železnice, s. otvori v kratkem postajališče pri stražnici ob glavni cesti na Posikvah. Delo, katero se izvrši deloma na stroške občine Trebanjske in pa Ponikevčanov samih, vodi železnični inženér Neubauer iz Novega mesta. Akoravno je pred nedolгим časom dala direkcija državnih železnic strogi ukaz, da se varuje narodna ravnopravnost, omislil si je ta veliki gospod na vsaki strani malega poslopja napis „Haltestelle Ponique“ in je slovenski napis opustil, kakor da bi bila ta postajica samo za njega in njegove somišljenike. To je vendar več kot predrzno in mora še mirnega kmeta, ki se za jezikovna vprašanje ne briga dosti, razdražiti. Kam pridemo, ako se ne storijo koraki, da bode konec takih neumnosti in impertinence nemških uradnikov!

— (Vodovod mesta Kranja in nekaterih vasij občin Predosije, Senčur in Voglje.) Kratka razlaga v punk udeleženiim vsem, je naslov brošure, katero je ravnokar izdal vodovodni odsek mesta Kranja. Ta brošura, ki je jako spretno in pregledno sestavljena ter pisava v najlepši slovenščini, pojasnjuje temeljito in natančno kranjsko vodovodno vprašanje, ter razkriva vso plitvost in površnost onih, kateri nasprotujejo po treznem in korenitem proučevanju vseh razmer storjenim sklepom vodovodnega odseka kranjskega. Prečitali smo to zanimivo brošuro jako natančno in so nas njene navedbe popolnoma prepričale, kakor so prepričale tudi razne strokovnjake, s katerimi smo govorili. Nasprotniki vodovodnega odseka kranjskega te brošurice, v kateri je neovržno dokazana njihova nevednost in uprav fenomenalna nesposobnost v gospodarskih zadevah seveda ne vtaknejo za zrcala, upati pa je, da spoznajo vsaj nezasepljeni in razsodni krogi, ki zdaj še stojе na strani nasprotnikov, da so bili na napačni poti in da spoznavši iz te brošure pravo stanje stvari, pripomorejo, da se ugodno reši to

Kadar vseh devet podereš, takrat pa prid zvečer pod okno, prij pa ne!

In skočila je še čez tisti dve stopnici; Tone je hitel za njo . . .

Marjanica je prinesla pijaco na kegljišče. Ma' o ji je bilo žal, da ni bila prij znejša s Tonetom. Vseh devet! Malo manj bi bilo tudi dovolj!

„Hej, fantje, zdaj jaz kegljam“ je kričal Tone. „Saj nisi na vrsti!“ ugovarjali in kričali so vsi vprek.

Tone pa je odrinil Podlipčevega Franceta, ki se je ravno pripravljaj, da vrže kroglo, prijel največjo v roko in jo zalučal z vso močjo.

„Vseh devet, vseh devet!“ so kričali.

„Aló Tone zdaj boš pa plačal za vino! Dva litra je taksa za vseh devet!“

„Kaj dva, štiri litre plačam.“

„Aló, aló vina!“

In Marjanica je spet tekla v klet. Tone ni mogel za njo, ker so ga fantje obkolili, pa ko je šla mimo njega, vščipnil jo je v roko in namežiknil ji, češ: „Vidiš, vseh devet!“

In zopet je bilo vino na mizi, fantje pa so se vstopili okrog mize in zapeli:

„Fantje veseli vsi! tralala, tralala,
Pesem zapojmo mi, tralala!“

In znotraj se je glasila harmonika, žvenkljale kupice; na kegljišču so pa peli in peli, da se je

razlegalo po vasi. In Tone je zaukal, da so kozarci odskakovali: Juhuhu!

* * *

Pa je bilo spet poletje. Žito je zrelo in seno se je sušilo v velikih plasteh. Nedelja je bila. Eh, te nedelje na deželi! Zrak kar miglja, tako je čist! Otroci skačejo po vrtu, možaki pa sede kje v senci. In ta dekleta! Ti svetli robci, ti beli predpasniki! Kako se to sveti okrog voglov! Tu kuka katera iz kakega okna izmej dišečega rožmarina, ondi kak fant prosjači drugo za živoroče nageljne; tam jih kar cela gnuča sedi na klopčici pred hišo, pa klepečejo in se smejejo, da jo veselje! In solnce sijé nad vasjo v vsej svoji krasoti in temno-modro nebo se razpenja čez hrib in dol. Kako bajtica zvedavo gledajo v svet in tiste male bele hišice stoje tako praznično tam v zelenju! Dà, dà, v nedeljo popoldne v vasi — to vam je kaj!

Pri Milicu je bilo seveda tudi pivcev in na kegljišču so tudi ropotale krogelje in padali keglji, kakor je bilo to v navadi ob nedeljah. Fizol se je bujno opletal po napeljanih vrvičah in delal prijetno senco; fantje pa so pili, kegljali in zbijali norce, kakor kdaj poprej.

Marjanica ni bilo videti. I, kako tudi! Gori v tisti mali kamrici je ležala. Okno je bilo zastrto z rudečim platnenim zastorom, na steni pa je viselo par starih svetih podob!

Marjanica je podprla glavo. In mislila je. Ej, lani, lani je bilo še lepo na svetu!

Vzdihnila je. Tisti Tone, njen Tone, o, lep je bil, lep v tisti rudeči srajci, pa s klobukom na levo uho pomaknjem! In ukati je znal, da tako ne zna kmalo kdo! E, no, pa so ga vzeli v vojake in pred tremi leti ga ne bo nazaj! — Pred tremi leti . . . O, moj Bog, tri leta! Še tri leta naj čaka nanj! — Stresla se je. — Tri leta! — Pa se ji bodo posmihali ljudje in norčevali se, kakor so se ji že zdaj nekaj časa . . . Tri leta! Dolga so dolga! Pa vzel jo bo potem in konec bo pogledov in posmihovanja!

In mislila dalje . . . O! spodaj pa se je čulo ropotanje in drdranje krogelj in smeh vaških fantov. Drrrr! — Kako je zaropotalo! — Marjanica se je zgenila in poslušala. — Eh, kak krič je to in šum!

In zdaj so peli:

„Fantje veseli vsi, tralala, tralala!“

Nekaj je zajokalo . . . Marjanica se je sklonila nad mali rdečkasti obrazek v zibeli, ki je stala poleg njene postelje.

To ubogo otroče? Koliko je slišala že radi tega malega črvička! — Milo se ji je storilo in solze so ji stopile v oči . . . ti revče ti! šepetala so ji usta, a fantje spodaj so peli:

„Tralala, tralala!“

važno vprašanje. O tej brošuri bomo še govorili, danes naj le izrečemo svoje mnenje, da si je dotičnik, ki je spisal to brošuro, pridobil resnično zaslug za Kranj.

— (Is Kranja) Vodovodni osek mesta Kranja je izdal brošuro „Vodovod mesta Kranja in nekaterih vasij občin Predoslje, Senčur in Voglje“. Ker je pa prva izdaja že pošla, izide v par dneh druga, popravljena. Naproseni smo da objavimo nekaj nekih pomot v prvi izdaji. Stran 9. vrsta 6. naj se čita 270.000 gl., stran 10. vrsta 12. naj se čita 51.030 gl., str. 13. zadnja vrsta se čita 5490 gl. 78 kr., stran 14. zadnja vrsta se čita 6009 gl., stran 25., vrsta 10. od spodaj naj se čita: „iz blizu 2 km oddaljenega rezervoarja“, stran 27. zadnja vrsta se čita „pod mestom“ namesto „pod mostom“. Duge manj važne pomote čitatelj sam lahko popravi.

— (Dvojne nove razglednice), jedne s sliko šmartinske vasi pri Litiji, druge pa s sliko Koseškega ter kamenite, pesniku v spomin vzdane plošče, prodaje sv. Ciril Metodijaki družbi v korist g. Frau Trpin, beneficijata, in g. trgovca Fran Razboršeka v Šmartnem.

— (Odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Črnomlju) vabi k zabavnemu večeru, katerega priredi dne 18. decembra t. l. v prostorih gostilne „Grad“ sodelovanjem mestne godbe na lok. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 50 kr. za osebo, za obitelj 80 kr. Vzpored: 1.) „K. fetarice“, damski kvintet s spremljevanjem glasovirja. 2. Gospevanje čaravnika Mr. Pantalijerja. 3.) Veseljaka kuplet. 4.) „Bratranec“, burka v jednem dejanju.

— (Iz Grada) se nam píše: Že nekaj let sem se je delovalo v okrilju „Triglava“ z vneto na to, da bi se ustanovil „slovstveni klub“; vsi napor pa so ostali — žal — brezuspešni, deloma ker je res nedostajalo močij, deloma ker ni bilo dovolj energije in vestnosti, kojih je vsekakor potreba pri takih podjetjih. Šele letos se je posrečilo — po dolgem večletnem odmoru zopet oživiti „Znanstveno slovstveni klub“ in priznati moramo, da prospeva neprisiljeno dobro. Dne 7. t. m. je imel klub svojo III. sejo, pri kateri sta predavala t. t. phil. D. v. Majcen in cand. prof. L. Brolih; prvi je čital „Aforizme iz etike“, drugi pa „O sibirski železnici“.

— (Na smrt obsojena.) V Celovcu je bila te dni 40letna Nothurga Pirker, katera je leta 1897. svojega nezakonskega sedemletnega sina Karola s fosforjem zastropila, na smrt obsojena.

— (Martinolich pred sodiščem) Razprava proti znanemu strastnemu sovražniku istrskih Slovanov, bivšemu uredniku Karlu Martinolichu, kateri je bil naposled razkrinkan kot slepar, se je svoj čas odkazala rovinjskemu porotnemu sodišču. Lahi so bili tega silno veseli in pisarili o stvari tako, kakor da ni nobenega dvoma, da bodo rovinjski porotniki Martinolicha oprostili in da pride ta iz porotne dvorane očiščen in neomadeževan, kakor pride zlato iz ognja. Dne 14. decembra je prišel Martinolich pred porotnike, a komaj se je bila obravnava dobro začela, že se je zopet pretrgala. Najvišje sodišče je namreč zahtevalo, naj se mu pošljejo vsi akti, da more razsoditi o prošnji civilnih oškodovancev, naj za obravnavo delegira drugo porotno sodišče. Ker brez aktov ni možno obravnavati, je sodišče preložilo obravnavo na prihodnje zasedanje in Martinolicha poslalo zopet v zapor, v katerem se nahaja mož že 14 mesecev. Sklep sodišča je Martinolichevega zagovornika, odvetnika dra. Furčanija, silno raztogotil in napadal je sodišče in zastopnika oškodovancev, dra. Laginjo, tako strastno, da mu je predsednik vzel besedo.

— (Promocija) Jutri bo na dunajskem vseučilišču promoviran g. Josip Plemelj doktorjem filozofije.

— (Z Dunaja) se nam piše: K poročilu o Askerc Hribarjevem slavnostnem večeru dunajske „Slovenije“ dodajemo še sledeče: Mei navzočimi je bil tudi predsednik „Slovenske besede“; g. dvorni svetnik Šuklje se pa je opravičil v pismu na odbor, da se radi belchnosti ne more udeležiti slavnosti. Gosp. župan Hribar je poslal Slovenijanom toplo pismo, ki pa je radi neke pomote prepozno prišlo in se zato ni moglo predčitati na slavnostnem večeru. Za izvrstni arrangement zasluži največ pohvalo odbor „Slovenije“, v prvi vrsti njen vrli, delavni in navdušeni predsednik pravnik Novak.

* (Adela Sandroek) slavna dunajska igralka, katera je nedavno v „Wiener Rundschau“ pisala zanimivo razpravo „Ženska kakor režiserka“ bode v kratkem končala dramo „Intrigantka“, katero je v štirih tednih skoro povsem zvršila. V to igro je spravila pisateljica svoje lastne doživljaje na dvornem gledališču. V začetku januarja kani Adela Sandroek ostaviti Dunaj, gostovala bode po več mestih ter se vrnila šele v avgustu. Najprve hoče poskusiti s svojo „Intrigantko“ v Berlinu. Sandroek se že dolgo bavi z mislijo, da bi na Dunaju ustanovila gledališče strogo moderne smeri, kjer bi bila ona režiserka. Potovala bi v Pariz in po Nemčiji, da si pridobi kar najboljši močij in najnovejših iger za svoje gledališče. Ta zavod umetnosti bi bil ob enem nekak konservatorij, kjer bi vzgajala umetnica mlade talentirane igralce. Tudi igre mladih pisateljev, katere iz katrega koli vzroka niso

bile sprejete v repertoar družih gledališč, bi predstavljala Sandroek za poskušajo na svojem odru. Vse je že jako lepo urejeno, samo — denarja še ni. No, na Dunaju je dovolj mecenov, kateri se brigajo za umetnost, zato je mogoče, da se igralki posreči, uresničiti svojo misel.

* (Otroci se zadušili) Strugar Krippel na Dunaju in njegova žena sta pustila včeraj zjutraj tri otroke same doma. Otroci, 3 leta, 14 in 3 mesece stari, so se igrali z užgalicami ter zapalili posteljo. Dim, ki je napolnil sobo, je zadušil vse tri otroke, katere sta našla oče in mati že mrtve.

* (Sodnik ponarejevalec menjic) V Belemgradu bode 28. decembra končana obravnava proti sodnemu svetniku kasacijskega dvora, Cariji Ugričicu, kateri je pred nekaj meseci iz blagajne izmaknil veliko denarja ter ponaredil menjice v vrednosti 40 000 frankov.

Književnost.

— „Slovenka“. glasilo slovenskega ženstva. Vsebinska 25. zvezka je ta: Kristina: Toži meni se... (Pesem.) — Zorana: O spravi. (Pesem.) — Vida: Ljubezni. (Sličice.) — Dvorskica: Vmaknite se... (Pesem.) — Danica: Žensko vprašanje. — B. Potočan: Nove pesmi. — Veturšek: Sanje-oznanjevalke. — Grof Lev Tolstoj. — Desimira: Dobra glava. (Pesem.) — „Z.“: Sličice. — Književnost in umetnost. — Doma.

— „Nova Nada“. Zbornik zabave i pouke. 3. zvezek tega vedno jako zanimivega in aktualnega gradiva polnega zbornika ima ta le zadržaj: Nejačak sam bio. (Pesem.) Jandrin. — Patoje. (Pesem.) D. J. — Ženit. (Pesem.) Afanazij. — Gozda balada. (Pesem.) B. Potočan. — Idile (IV., V., VI) (Pesem.) V. Fedorov. — Ciganka. (Pesem.) B. F. — Po tebi se mi toži. (Pesem.) I. R. — B. t. ča bolje. Ivan. — Podoknica Viktorjev. — Pro deo! Branislav Vinkov. — Zapuščena. Viktorjev. — Cyrano de Bergerac. B. Vinkov. — Jako zanimiva pa je razprava: Sodobni slikarji in kiparji slovenski, v kateri se Fran Košak bavi z vsemi našimi slikarskimi in kiparskimi umetniki doma in na tujem. — Reforma srednje škole. M. H. — Mlada Hrvat. ska. (Djaki sastanek.) Mlada slovenka. (Djaki sastanek.) Literarna kronika (Vjerne sluge. — Slovenska knjižnica — Čuvaj se senjske roke. — Dr. A. Tresić Pavičić kao lirčar. — Simfonije) Kazališna kronika. (Ljubakanje) Pabirci. (Ola Hansson.) „Novo Nado“ prav toplo priporočamo vsem, ki ljubijo svobodo in napredek v umetnosti!

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 16. decembra „Národnim Listom“ se poroča, da so difference mej „Slovansko krščansko narodno zvezo“ in mej vlado posredovanjem načelnika parlamentarne komisije desnice, viteza Jaworskega, poravnane. „Zveza“ ni dobila samo obljub, ampak garancije, da se pols goma izvrše njene zahteve.

Dunaj 16. decembra. Wolf je poljski poslanec Wielowiejski pozval na dvoboj, a Wolf je sekundantom izjavil, da ni imel na mena, razžaliti Wielowiejskega, ko mu je v javni seji zaklical: Ali ste dne 2. dobili kak križec? Tudi kar je Wolf zaklical Thunu, je danes umaknil. V seji je rekel, da zaničuje grofa Thuna vsa omikana Evropa, danes pa je stenografični zapisnik popravil tako, da Thunovo politiko vsa Evropa zaničuje.

Dunaj 16. decembra. Mej viharimi prizori v včerajšnji seji poslanske zbornice, v kateri so nemški kulturinosci zopet jedenkrat pokazali vso svojo omiko, je iz Varšave došli veleposestnik Ivan plem. Valentin na galeriji vsled razburjenosti zblaznel. Sledil je dogodbam v zbornici z največjim zanimanjem, nakrat pa začel vpiti in psovati poslance. Prepeljali so ga na policijo in od tam na opazovalni oddelek blaznice. Neki tukajšnji večerni list pravi, da se je le čuditi, da ni še več obiskovalcev galerije zblaznelo vsled škandalov, ki so jih nemški omikanci uprizarjali.

Dunaj 16. decembra. Cesar je včeraj v posebni avdijenci sprejel nemškega veleposlanika grofa Eulenburga, kateri mu je izročil lastnoročno pismo cesarja Viljema.

Dunaj 16. decembra. „Wiener Zeitung“ prijavlja odstop avstro ogerskega veleposlanika v Petrogradu, princa Franca Liechtensteina, kateremu je cesar tem povodom za njega delovanje izrekel priznanje in zahvalo. Princ Liechtenstein je šele 45 let star. Poslanik v Petrogradu je bil od 5. decembra 1894. Ta čas ko je on zastopal našo državo na ruskem dvoru, zgcdil se je zgodovinsko važni preobrat

v rusko avstrijski politiki, vsled katerega se je Avstrija Rusiji približala. Naslednikom princa Liechtensteina je imenovan sedanji poslanik v Bukareštu, Alojzij baron Aerenthal. Ta je star 44 let. V diplomaciji služi od l. 1877. in je bil že v raznih lastnostih ataširan avstrijskemu poslanstvu v Petrogradu. V Bukarešt je prišel l. 1895.

Splet 16. decembra. Danes ponoči je bil tu zopet močan potres.

Budimpešta 16. decembra. Lex Tisza je doslej podpisalo 241 poslancev, mej njimi 2 hrvatska. Ker šteje zbornica 411 poslancev, je torej večina za lex Tisza. Liberalna stranka je uprizorila veliko akcijo proti tistim, ki so radi lex Tisza izstopili iz kluba. Bivši ministri Hieronymi je že dobil nezaupnico in hoče vsled tega odložiti svoj mandat.

Rim 16. decembra. Minister zunanjih del Canevaro je v parlamentu govoril jako zmerno o protitalijanskih demonstracijah v Avstriji, povodom umora cesarice Elizabete in zavračal izvajanja iredentista Barzilaja iz njegovih somišljenikov.

Pariz 16. decembra. „Libre Parole“ je otvorila subskripcijo za vdovo Henryjevo, da bi mogla nastopiti pot tožbe proti Reinachu.

Narodno-gospodarske stvari.

Znatna olajšava trgovcem.

Njega ekscelencja gospod trgovinski minister naznanil je trgovinski in obrtniški zbornici z razglasom z dne 30. novembra 1898, št. 69.920, da se v industrijskih krogih z nova ponavljajo pritožbe, ker obstoja časopisni tarif za perijodična objavljenja v kupčijskih zadevah, kakor za kataloge, cenike in jednake tiskovine, pač na Ogerskem, ne pa v Avstriji, in ker so trgovci prisiljeni vsled tega, da morajo taka objavljnja tiskati dati na Ogerskem, oziroma da si morajo vpošiljati dati jih iz Ogerske v Avstrijo. Z ozirom na božično kupčijo bi bilo pač umestno spomniti avstrijske trgovce na to, da se po razglasu trgovinskega ministerstva z dne 31. okt. 1896, št. 54.344 kakor na Ogerskem tako tudi v Avstriji dovoljuje za omenjena trgovska objavljnja časopisni tarif pod pogoji, ki v obče veljajo pri pošiljavi teh tiskovin.

Razgas, ki se je vpsal vsem poštnim in brzojavnim uradom, se glasi:

Do najnovejšega časa dovolilo se je po ekstenzivni interpretaciji določb časniarske instrukcije iz leta 1882. kupcem, trgovskim firmam in fabrikantom, da razpošiljajo cenike svojih skladišč z markami za časopise po znižanem tarifu za tiskovine, kakoršni obstoja za razpošiljatev listov in časnikov, toda le pod pogojem, da jih izdajajo v perijodično vračajočih se terminih in jih pod pogoji, ki se navajajo pod §§ 12. in 13. omenjene instrukcije, oddajajo pri postnem uradu.

Ker so se pa vsled tega porajale neprilike za neprilikami, določilo se je opustiti to početje in po striktni interpretaciji dotičnih določb v bodoče le onim perijodičnim tiskovinam dovoliti omenjeno olajšavo, katere se smatrajo v navadnem govoru za časopise in liste.

Akoravno so vsled tega pri poštnih uradih večji del izginile vse neprilike, vendar se tudi sedanje razmere ne morejo smatrati povoljnimi. Prvič se faktično nejednako postopa pri takih odpošiljatih, ker se za mnoge take tiskovine iz prejšnjega časa dovoljuje vporabljati časopisne znamke, drugič se pa omenjene tiskovine v prometu iz Ogerske razpošiljajo pod ugodnejšimi pogoji kakor pa v internem prometu, ker je tamkaj dovoljeno rabiti časopisne znamke.

Te okolščine, ki provzročujejo v resnici opravljene pritožbe, privedle so me do tega, da ne vpoštevam razlogov, ki govore zoper olajšavo, in zopet dovolim, da veljajo iste določbe, kakor za tujske časopise in liste v okviru avstro ogerske monarhije tudi za cenike in kataloge, ki jih trgovci, knjigotržci, industriji v interesu svojih podjetij razpošiljajo, in sicer navadno brez naročbe in brez plačno, toda le pod tem pogojem, ako te tiskovine

a) izhajajo enakomerno v gotovih terminih in se oddajajo na pošti,

b) nosijo znak perijodičnih tiskovin (bodisi, da so v tem smislu zaznamenovane, bodisi, da je povedan termin izhajanja itd.).

Imeti ni treba torej nikakih pomislekov prošnje, v katerih se prosi za časopisne frankoznamke za gori omenjene tiskovine, reševati v ugodnem smislu.

Dostavna pristojbina od 1/2 kr., ki se mora po določbi plačati za dostavljenje časopisov abonentom v mestnem poštnem prometu, ne velja za te pošiljatve. Pač pa se plača za te tiskovine v lokalnem prometu portna taksa z časopisnimi frankoznamkami po določbi § 13. časniarske instrukcije iz leta 1882.

Melusine mazilo za lice
odstraninje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lisaje
in mozoljčke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo.
1 lonček 35 kr.
Higien. medicinično milo
zraven 35 kr. (387—42)
Jedina zaloga
deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Zahvala.

Slavni, slavnostni odbor v Mokronogu* za prireditve
slavnosti v spomin cesarskega zlatega jubileja podaril je
krajnemu šolskemu svetu za nakup knjižice „Naš cesar Franc
Jožef I.“, ki so se razdelile v 2. dan decembra 1898. l. mej
vso šolsko mladino, 40 gld., šolskemu vodstvu za „šolsko
kuhinjo“ pa 53 gld. Za ta velikodušni dar izrekata podpi-
sanca „slavnostnemu odboru“ v imenu šolske mladine naj-
iskrenejšo zahvalo!

V Mokronogu, dné 13. decembra 1898.

Anton Majcen **Jernej Ravnikar**
predsednik kraj. šol. sveta. šolski vodja.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. decembra: Jožef Mantoni, kleparjev sin,
4 dni, Pristavske ulice št. 8, božjast.

V hiralnici:

Dne 13. decembra: Mibajl Trebec, gostač, 75 let,
ostarelost.

V otroški bolnici:

Dne 15. decembra: Ivana Zaman, sirota, 12 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decembar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
15.	9. zvečer	729.4	1.4	sr. jzah.	jasno	0.0
16.	7. jutraj	731.8	-3.5	sr. jzah.	jasno	0.0
	2. popol.	734.1	6.4	sr. sever	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura -24, za 40 nad
normalom.

Dunajska borza

dne 16 decembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 05 .
Avstrijska zlata renta	119 . 90 .
Avstrijska kronarska renta 4%	101 . 40 .
Ogerska zlata renta 4%	120 . 10 .
Ogerska kronarska renta 4%	97 . 85 .
Avstro-ogerske bančne delnice	915 . — .
Kreditne delnice	358 . 25 .
London vista	120 . 60 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 . — .
50 mark	11 . 80 .
10 frankov	9 . 55 .
Italijanski bankovci	44 . 40 .
C. kr. cekini	5 . 70 .

Dne 15. decembra 1898.

10% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	166 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	193 . 50 .
Dunavske reg. srečke 50% po 100 gld.	130 . 50 .
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 . — .
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 . 75 .
Ljubljanske srečke	24 . 25 .
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 . 50 .
Kreditne srečke po 100 gld.	202 . — .
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	541 . — .
Papirnat rubelj	1 . 27 1/2 .

Jako lepi, zrezljani krožniki za kruh

z umetno graviranim napisom: „Daj nam danes naš vsak-
danji kruh“, se dobé najceneje pri

Fran Stampfel-u
v Ljubljani, v hiši gosp. Rud. Kirbisch-a, vhod
z gledališke stolbe. (1934—2)

Velika zaloga ur, zlatnine in srebrnine

Janko Klopčič
Ljubljana
Prešernove ulice 4.

Nikelnaste,
jeklene, srebrne,
Tula,
amerik. plaque,
zlate ure.
Stenske ure.
Ure z nihalom.
Salonske ure.
Pisarniške ure.
Raznovrstne
lično izdelane
budilke

Srebrne, Tula.
Double, amerik.
plaque, novo
zlate, fine 14kar
zlate verižice,

zapestnice,
prstani, uhani,
zapone,
priklipki,
gumbi za manšete
in srajce,
zapestnice,
uhani, zapone,
igle za kravate
iz granatov.
Razne stvari iz
kina-srebra.
Prstani in uhani
z diamanti in
briljanti.
Specijalitete
vsake vrste v
zalogi.

Nikjer se ne kupuje ceneje!
Popravila zanesljivo, točno in ceno.
V obila naročila se priporoča z veselošpovanjem
Janko Klopčič.
(1891—2)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Proga do Trbiža
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; des. Selthal v Solnograd; des.
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des. Selthal v Solnograd;
des. Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; des. Selthal v Solnograd, Lenc - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz;
des. Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Ke-**
devje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. ur
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. sveder — **Prihod v**
Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipekega
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ausseea,
Ljubna, Celovca, Bel. aka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja,
Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osonni vlak s Dunaja, Ljubna,
Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novoga mesta in**
Kecevje. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 35 m. sveder. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. sveder,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 55 m. ju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. ur 10 m. in ob
9. uri 55 min. sveder, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044)

Likanje

(poglanje) se vzprejema prav po nizki ceni (1917—3)
na Krakovskem nasipu št. 16.

Kaj je polysulfid?

Polysulfid (perilovec) je po natančnih poskusih edino tkanini
neškodljivo pralno sredstvo, katero nesnago samo-
stvarno od perila teči in ob enem brez smradu destilir-
kuje. Cena zavitka 15 kr., odprtega 34 kr. kilo. V trajnosti
perila s- skaže prišedje. Dobiva se v vseh dobro založenih
špecerijskih prodajalnicah; **tovarniško zalogo za**
Kranjsko imata (1828—18)

Kavčič & Lilleg

v Prešernovih ulicah.

Za kadivce cigaret in iz pipe.

Najboljše in najbolj
zdravo kadenje

je brez dvoma ono z
„Mörathon“-om.

Pristno le z otročjo glavo
kot varstveno znamko.

Mali zavojček zadostuje, da
se 5 do 6 zavojčkov tobaka
naredi okusnih, prijetno du-
htečih in zdravju ugodnih.

Jedini izdelovatelj
Th. Mörath, Gradec
dregerijska „pri bebru“.

Glavna zaloga: **Fr. Pettauer**, drogerija v Ljubljani.
Majhen zavojček 10 kr., velik 80 kr., 12 malih ali 4 veliki
za- oji franko s povzetjem 1 gld. 26 kr. (1675 8)

Jako priporočilna
doklada k božičnim darilom:
Doeringovo milo
s soto
vloženo v krasnih kartonih, vsak
s 3 kosci mila. (1884)
Za božični čas se dobiva povsod brez
zvišanja cen.

Generalno zastopstvo: **A. Motsch & Co.** Dunaj, I., Lugeck 3
Prodaja na debelo v Ljubljani: **A. Krisper**, Vaso Petričič Avg. Auer.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Togepolni oznanjamo svojim sorodnikom, prijateljem in znancem za-
lostno vest, da je ljubljani naš oče, oziroma brat, tast, ded in praded, gospod

Fran Krisper

hišni gospodar in bivši trgovec

danes ob 1/10. uri dopoldne, po dolgi, hudi bolezni, v 81. letu svoje dóbe
mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v soboto, dné 17. decembra t. l., ob 1/4. uri popoldne
iz hiše šte. 2 Pod trančo.

V torek, dné 20. t. m., bode ob 10. uri pri sv. Jakobu v Ljubljani
in v župni cerkvi v Kranji sv. maša za rajnikovo dušo.

Véčna luč mu sveti!

(1937)

V Ljubljani, dné 15. decembra 1898.

Rajmund Krisper, sin. — **Karolina Mariniček**, **Marija Grasselli**,
Franciška Urbano, hčere. — **Josef Vico. Krisper**, brat. — **Josipina**
Krisper roj. **Killer**, sinaha. — **Peter Grasselli**, **Feliks Urbano**, zeta.
Unuki, unuke in prauniki.

Posebna smrtna oznanila se v Ljubljani ne bodo razpošiljala.

Razglas.

Mestna občina Rudolfovo proda iz svoje hoste pri
Cegonci, od koder je izvoz lesa posebno ugoden,
kakih 600 m³ hrastovega in kakih 200 do
300 m³ smrekovega stoječega lesa.

Kdor hoče les kupiti, si ga lahko vsak dan z mestnim logarjem Pau-
ličem iz Cegonce ogleda.

Zapečatené ponudbe za kubčni meter naj se stavijo mestnemu župan-
stvu v Rudolfovem do 1. januarja 1899. Na zavitku naj se od zunaj
opomni: „Ponudba za les“.

Mestno županstvo v Rudolfovem

dné 12. decembra 1898.

(1931—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll.**